



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Р1 556/2023**  
**06.12.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Општине Неготин, против тужене АА, ..., ради исплате дуга, решавајући сукоб надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 06.12.2023. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

За суђење у овом спору стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Неготину.

### **Образложење**

Трећи основни суд у Београду се, решењем П 3707/23 од 05.07.2023. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, па је наложено да се по правноснажности решења списи доставе Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност и уз пропратни акт П 5330/23 од 23.10.2023. године, доставио је предмет Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности, указујући да је у конкретном случају за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду, у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва, а с обзиром на то да се седиште тужене налази на територији Општине Земун.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-ЗПП), Врховни суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Неготину.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног

субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, суди привредни суд у првом степену.

У конкретном случају, странке су правна лица, али не и привредни субјекти из цитиране законске одредбе, па у таквој ситуацији за даље поступање је надлежан суд опште надлежности, јер се не ради о спору између субјеката предвиђених чланом 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова (привредних субјеката). Даље, предмет спора је исплата дуга на име закупа пословних просторија које се налазе у Неготину. Законом о парничном поступку и то одредбом члана 51. став 1. прописано је да је за суђење у споровима из закупних односа на непокретности искључиво месно надлежан суд на чијем се подручју налази непокретност. Како се дакле ради о спору из закупних односа – исплати дуговане закупнине, а непокретност се налази на подручју Основног суда у Неготину, то је за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Основни суд у Неготину.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. Закона парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија  
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**